

ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT (ABS), Vlaamse landbouwersorganisatie ter behartiging van de belangen van het familiaal bedrijf, opgericht in 1962, binnen een context van toenemend boerenongenoegen over het Belgisch landbouwbeleid en over dat van de Europese Economische Gemeenschap (EEG).

Het ABS bleef jarenlang een woelige 'Drietandbeweging', die zich vooral opstelde als een radicale syndicale drukkingsgroep naast en tegen de Boerenbond maar door interne verdeeldheid en afscheuring zwak stond. Het ABS geraakte van dit woelige imago af sedert de verkiezing tot voorzitter, op 6 januari 1987, van de akkerbouwer uit Gistel **Camiel Adriaens**, tot dan ABS-voorzitter voor West-Vlaanderen. Wel duurde het nog tot 1997 eer het ABS door de Belgische regering als nationale landbouworganisatie werd erkend. Daardoor werd het naast, aan Vlaamse zijde, de Boerenbond en, aan Waalse zijde, de Alliance agricole belge en de Union professionnelle agricole bij het nationale landbouwoverleg betrokken en kon het er de Vlaamse aanwezigheid versterken. In 1997 telde het

ABS ongeveer tienduizend leden, dat is meer dan de twee Waalse verenigingen samen. Voor 90% zijn die leden actieve land- en tuinbouwers. Het ABS stelt zich politiek neutraal op.

Onder voorzitter Adriaens is de verstandhouding met de Vlaamse overheid aanzienlijk verbeterd; ook met de Boerenbond is er overleg binnen de Vlaamse Landbouwwaad, waarvan Adriaens ondervoorzitter werd. Het ABS wil (anno 1997) een einde stellen aan een beleid dat verdeeld – regionaal én federaal – wordt gevoerd en pleit voor een volledige regionalisering om tot een correcte verdeling van de Europese gelden en van de nationale fondsen tussen Vlaanderen en Wallonië te komen. “De verdeling gebeurt nooit op basis van objectieve criteria,” aldus Adriaens, die er voorts eind 1997 op wees dat in het nationale overleg “de voertaal van de gesprekken altijd Frans is, mede omdat belangrijke topambtenaren van landbouw en kabinetsmedewerkers die daarbij zijn betrokken Franstalig zijn. De gevolgen van die toestand zijn nadelig voor de Vlaamse boeren en tuinders. Dossiers ingediend langs Vlaamse zijde slepen veel langer aan.” Ten slotte is regionalisering nodig vanwege, aldus Adriaens, “een fundamenteel verschil in aanpak tussen de Waalse en de Vlaamse landbouw. Vlaamse landbouw is veel innovatiever en veel meer bezig met kwaliteits- en productvernieuwing. Wallonië is conservatiever. De agrarische verschillen tussen de twee regio’s nemen toe.”

LITERATUUR: J. van Geyte, ‘Antichrist in boerenland’, in *Gazet van Antwerpen* (19 januari 1995); – L. Schrooten, ‘Boerenleider Adriaens loodste woelig ABS naar overleg’, in *De Standaard* (3-4 januari 1998).

REGINALD DE SCHRYVER